

Мотиви за гласуване против

по

Проект на решение относно извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на преференциални цени на електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на дружества от сектор „Топлоенергетика“ от 01.07.2016 г. и Проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, приети на закрито заседание на 30.06.2016 г.

от Светла Тодорова, член на КЕВР

Мотивите ми за гласуване против двете решения са изложени общо, тъй като съществува пряка връзка между тях, както и поради факта, че подходът при изготвянето им е идентичен. Освен това е кратко, защото не съм съгласна преди всичко с провежданата в комисията политика, която е продължение на 15-годишната традиция, цените да се определят по обратен път от желания резултат към „анализ на ценообразуващите елементи“.

Считам, че в сектор топлоенергетика благоприятната ситуация с цената на природния газ, в резултат на което цените на топлинната енергия са най-ниски от последните 10 години, дава възможност на комисията да отчете в по-голяма степен реалните нужди на топлофикационните дружества от средства за ремонт и инвестиции, които с настоящото си ниво предопределят в голяма степен значителните загуби по преноса и ниското качество на услугата. Независимо от отчетената отрицателна стойност на възвръщаемостта за повечето топлофикации, комисията и сега не предприе никакви действия в тази посока, които поне да намалят необходимостта дружествата да използват одобрени средства за възвръщаемост за оперативни цели. Това лишава топлофикациите от всякакви възможности да инвестират, с което не само че системата не може да се развива, но не може да се запази качеството на сегашното ѝ ниво. В допълнение тенденцията е към прекратяване спада на цената на природния газ, в резултат на което в началото на отоплителния сезон е възможно да се появят допълнителни разходи за тези дружества. Тогава вероятно ще се използва обосновката, че промяната на този елемент не е значителна, което не води до необходимост от промяна на цената за крайните потребители. Този сценарий е разиграван неведнъж и се оказва че работи, независимо че всички негативи текущо остават за топлофикациите, но в крайна сметка – за клиентите.

В сектор електроенергетика нещата също са пределно ясни. Неведнъж бе анонсирано от страна на председателя на комисията, че цените за потребителите може само да се понижават и това се вижда от решенията. В конкретния случай движението около нулата с по-малко от процент нагоре и надолу потвърждава анонса, но придава приятен привкус на експертност и прецизност. Аз не споделям това виждане, макар то да е най-удобното. Не е необходимо да си експерт за да забележиш, че каквито и нови обстоятелства да се появяват, цените остават на практика същите. Изглежда има някаква магическа формула, която винаги нетира допълнителни присъщи разходи с допълнителни икономии, което за мен е наистина магически резултат. Тази формула обаче е известна само на експертите в комисията, тъй като информацията в докладите и решенията не позволява самостоятелни изчисления, като времето, с което разполагат членовете на комисията преди заседание и обемът на документите позволява прочитането им като роман. Отговорите на зададени въпроси по време

на заседанията не допринасят за изясняване на подхода и конкретните изчисления, а показват досада, което може да бъде видяно от протоколите.

Конкретно за цените на електрическата енергия, считам че има основателни възражения от страна както на производители, така и на електоразпределителните дружества и крайните снабдители, които бланкетно са обявени за неоснователни с универсалния аргумент – баланс на интересите на дружествата и потребителите.

Светла Тодорова

